

A Szent Német-római Birodalom Jeruzsálemi „helyőrsége”?

Az osztrák „Szent Család Menedékház” (*Österreichisches Hospiz zur Heiligen Familie*) 1853-ban lett megalapítva Jeruzsálem szívében. Az alapköveit 1854 újévén rakták le, majd az elkészült épületkomplexust 1863. március 19-én szentelték fel és adták át. A katolikus egyházi intézmény megépítését Bécs főpüspöke Joseph Othmar von Rauscher és a Habsburg-ház indítványozta azzal a szándékkal, hogy az épület, szállást biztosítson a Szentföldre ellátogató osztrák és német latin rítusú zarándokok számára. A földterület birtokjogát Ferenc József császár öccse, Ferdinand Maximilian (Miksa) főherceg szerezte meg. A Via Dolorosa St 37. szám alatt álló masszív épületkomplexumhoz egy kápolna is tartozik és a misszió az

akkori Szentföld egyik leg impozánsabb épülete volt, tükrözni kívánva a római katolikus Habsburg-ház birodalmi dicsőségét.

A katolikus egyház és a Habsburg császár azonban nem csupán egy menedékházat kívánt létrehozni, hanem egyúttal újra megalapozni és láthatóan nyilvánvalóvá tenni a Német-római Birodalom jelenlétét a Szentföldön. A birodalom és a Szentföld kapcsolata a keresztes háborúkig nyúlnak vissza, s noha a katolikus hatalom kiszorult a Szentföldről, soha nem adta fel azon célját, hogy uralja azt. A szóban forgó épülettel pontosan a Német-római Birodalom szentföldi jelenlétét és befolyását kívánták valamelyest érvényesíteni és ezt a célt nem is igazán leplezték. A Menedékház hivatalos [honlapján](#) ugyanis ez olvasható:

„1874-ben IX Pius pápára hárult az a feladat, hogy helyreállítsa a patriarkális széket Jeruzsálemben, amit az egyház a XIV. században kénytelen volt feladni. Mivel ez a szék a Francia Protektorátus kizárólagos irányítása alatt állt, ez arra készítette az Osztrák Monarchiát, hogy létrehozza a saját maga látható jelenlétét is Jeruzsálemben.”

Röviden szólva, a pápa és a Jeruzsálem királya címet viselő Habsburg uralkodóház azt a katolikus és Német-római birodalmi széket kívánta helyreállítani a Szentföldön, amit a keresztes háborúk idején hoztak létre a X. és XIII. század között. Az épülettel kapcsolatban az ottomán Nagy Portára kihelyezett osztrák követési titkár, Franz Ritter von Reyer az alábbiakat írta Bécsbe:

„Ez nem csupán egy szépséges menház, hanem a [közel] Kelet szélte-hosszának a legmasszívabb épülete, méltó ahhoz a hatalmas katolikus államhoz [Osztrák Monarchia], amely üzembe helyezte.”

A kissé fentebb linkelt honlapon olvasható tudósítás szerint:

„A Szezei-csatorna 1869-ben történő megnyitása remek lehetőséget nyújtott Ferenc József császárnak - **akinek titulusai közt ott volt a Jeruzsálem királya cím is** - ahhoz, hogy meglátogassa Jeruzsálem szent helyeit és ahhoz is, hogy [a városba való] bemenetelével **jó benyomást keltsen a Habsburg Monarchia [NRB] érdekében. Ő volt az első olyan megkoronázott feje egy katolikus országnak, aki bement Jeruzsálembé a keresztes háborúk óta.** A császár nem csak a menedékházban szállt meg, de sokoldalú látogatásának tudatosan olyan arculatot nyújtott, mint a zarándokutak tartana. Ettől kezdődően **a Szentföldre irányuló vallásos indíttatású zarándoklatok összekötődtek a patriotizmussal.**”

A patriotizmus az NRB [Német-római Birodalom] iránti katolikus patriotizmust jelenti, ami eszközként használta fel a Szentföldre való zarándoklatokat. A katolikus európai birodalmak és a Szentföld korábban említett kapcsolatát, ha röviden is, de elevenítsük föl.

Az egykori, a mai és a próféciai realitás

Az első kereszties hadjárat (1095-1099) idején a frankok elfoglalták Jeruzsálemet az szeldzsuk-törököktől és létrehozták a Jeruzsálemi Királyságot. A muszlim seregek 1187-ben visszavették a várost a keresztényektől és tartották azt az 1228-as hatodik kereszties hadjáratig, amikor II. Frigyes német római császár vezetése alatt ismét keresztény kézre került a város és II. Frigyes Jeruzsálem királyává koronázta magát. A szerencse azonban újból fordult és végül a Német-római birodalom teljesen kiszorult a térségből. Az I. Világháborút követően különösen az eredeti célját tekintve, a Misszió okafogyottá vált. Ami megmaradt az a Habsburgok által örökölt méltóságteljes, de általuk eddig soha még nem fogatosíthatott Jeruzsálem királyi titulus. No és persze bizonyos erők azon mélyen gyökerező vágya, hogy a várost egyszer a Csepkerózsika álmából felébredt katolikus európai birodalom vegye birtokba egy keresztény nagykirály vezetése alatt.

A menedékház ma sokak szerint nem jelent többet, mint csupán egy remek ingatlant a katolikus egyháznak Jeruzsálemben. Mások tisztában vannak azzal, hogy a menedékház az osztrákok keleti jelenlétének központja volt, s emellett nagy szimbolikus jelentőséggel bírt a katolikus egyház és a Habsburg birodalom számára. De nem tovább, mint 1918-ig. Az I. Világháborút követően a Monarchia szétesett, a Habsburgok trónfosztottak lettek. A menedékház ezután több tulajdonost váltott és több célra is felhasználták, így volt pl. katonai kórház is. Mi több, 1948-ban létre jött a modern Izrael állama, ami egy közép hatalom és ami a világ elsőszámú nagyhatalmának, az USA-nak a pártfogoltja. A Habsburgok hétköznapi politikusokká lettek, az európai fenevad pedig mintha örökre eltűnt volna a történelem süllyesztőjében. A Szent Német-római Birodalom nem váltotta be azon reményét, hogy maradandóan uralja a várost. A középkorban csak néhány alkalommal, viszonylag rövid ideig és korlátolt uralmat gyakorolhatott a térségben. De Isten malmai örölnék, s ha néha talán lassan is, mindig a próféciai kijelentéseknek megfelelően alakul a történelem.

Hagyományörzés osztrák módra

Az osztrák katolikus egyház 1985-ben visszakapta az épület tulajdonjogát és az eredeti céljainak betöltése mellett egy virágzó kulturális központtá vált. Miután 2003-ban az épület külső falai megrongálódtak, azóta teljes és folytatódó renoválásokon és bővítéseken ment át. A már meglévő 32 vendégszoba mellé további 12 szobát építettek, és kibővült egy szalon és étkezőteremmel, egy mosodával,

egy műhellyel, egy raktárhelységgel valamint egy archívummal is. A helységek festése, dekorációi és pazar berendezései a 19. századi Habsburg éra stílusát követik. A tetőn kialakítottak egy kilátót, illetve tetőteraszt, ahonnan be lehet látni az egész óvárost. Az új kávézóban valódi bécsi specialitásokat szolgálnak fel, ablakaiból ugyancsak lenyűgöző kilátás nyílik az óvárosra. A kápolnában minden napos katolikus liturgiát folytatnak. A bővítések ma is folytatódnak, 2019-ben készül el egy új háromemeletes épületrész. Az intézmény évente kb. 80.000 vendéget fogad be. A komplexus jelenleg Bécs főpüspökének, Dr. Christoph Schönborn-nak az irányítása alatt áll. Habsburg-Lotharingiai György pedig annak az Osztrák Szentföld Társaság-nak az elnöke, aminek célja támogatókat és adományokat szerezni az intézmény további fenntartásának és fejlesztésének érdekében. A menedékház ma látszólag a politikai korrektségnek megfelelően egyféle kulturális hídként van számon tartva, levetkőzve az egykori birodalmi törekvéseknek még a puszta látszatát is. Ugyanakkor az épület logója - lásd a mellékelt ábrát - sokatmondó: Jeruzsálem árnyképe fölött a keresztény Jeruzsálemi Királyság címerkeresztje látható, alul pedig az egymásra rakott téglasorok - az osztrák nemzeti színekkel jelölve -, valaminek az építését szimbolizálják. Az épület főbejáratánál elhelyezett lobogón ugyancsak ez a címer látható. Nem kell túl mélyre ásni ahhoz, hogy nyilvánvaló legyen, az intézmény messze több, mint egy „kultúrház”. A működtetők számára minden képen messze több.

Christoph Schönborn kardinális 2017-ben kijelentette, hogy a menedékház „az osztrák katolikus egyház legfontosabb intézménye a Szentföldön” és annak támogatása „biztosítja Ausztria számára a Szentföld egy darabkáját”, s emellett pozitívan járul hozzá „a zsidók, muszlimok és keresztények viszonyának rendezéséhez”.

A 2018-as ünnepi idényben addig soha nem látott számú németajkú vendég látogatta meg az intézményt. Nem mellékesen, 2018-ban volt a Habsburg birodalom és dinasztia összeomlásának századik évfordulója, s ez évben maga

Sebastian Kurz kancellár is meglátogatta az épületet, aki annak legodaadóbb támogatója a Habsburg uralkodók óta. Ebben az évben az osztrák kormány és a katolikus egyház több mint 3 millió eurós támogatást nyújtott az örökség számára. Sebastian Kurz 2018-as júniusi látogatásakor a kancellár és Christoph Schönborn együttes erővel állt ki annak a jelentős örökségnek a megújításáért, ami 1918 óta elveszettnek látszott. Fontos tényező az, hogy a sikeres fejlesztések az osztrák állam és a katolikus egyház szoros együttműködésének az eredménye. Korábban, márciusban a kancellár diplomatikusan fogalmazva a következőket mondta: *„Az elmúlt több mint 150 évben a jeruzsálemi Menedékház fontos képviselője volt hazánknak a Közel-Keleten”* ami szerinte *„vendégfogadóként és hídépítőként is szolgál”*. Kurz hangot adott annak is, hogy az intézmény *„a keresztény Ausztria zászlóshajója a Szentföldön,”* s mint ilyen *„tovább szeretnénk erősíteni a szerepét és ez oknál fogva támogatni fogjuk az osztrák katolikus egyház jeruzsálemi munkáját.”*

A kancellár látogatása nem csak a Menedékház szerepét növelte, de előre mozdította Ausztria és Izrael viszonyát is, hiszen ugyan azon év szeptemberében már sor került az izraeli miniszterelnök, Benjamin Netanjahu és Sebastian Kurz [eredményes találkozására](#). Láthatóan, Európa jobboldali konzervatív keresztény politikusai és a konzervatív Izrael kormány egyre inkább egymásra találnak és kialakulóban van egy érdekszövetség.

A fenti eseményekre akkor nem fordított különösebb figyelmet a világsajtó. Tény, hogy annyi más fontos és messze megrázóbb dolog történik nap-mint nap a világban, de a prófécia fényében az ilyen apró hírek a későbbiekben nagyon jelentőségteljesnek bizonyulhatnak. Meg kell vallani, Isten Gyülekezeteinek bizonyos köreiből viszont eltúlozták az események jelentőségét és a szóban forgó osztrák illetőségű komplexusban máris a Német-római Birodalom előretolt helyőrségét vizionálják, ami nyilvánvalóan túl koraérett megállapítás. Ezen a ponton azonban már a prófécia mezejére kell térnünk.

Szögezzük le, Ausztria nem a Német-római Birodalom, az ország vezetője pedig nem egy király, vagy császár, hanem egy demokratikusan megválasztott politikus. Ugyanakkor tény, hogy bizonyos politikai és vallási érdekcsoportok nagyon is értékelik Sebastian Kurz jeruzsálemi tevékenységeit. Az is tény, hogy mindaz, ami Ausztriában, illetve több más közép-európai országban történik, az elveti az alapjait az elkövetkező birodalmi formációnak. Azt ugyanis határozottan kijelenti a Szentírás, hogy a római mintájú fenevad birodalom még egyszer és utoljára fel fog emelkedni, és ez abban az európai régióban történik meg, ahol a történelmi elődei is funkcionáltak.

Új Rovatként: Korunk próféciai szempontokból is jelentős államfőinek, politikusainak és megmondó embereinek profilja

Korábban már utalás történt olyan „bizonyos erőkre”, amelyek a folyamatokat egy adott irányba kívánják terelni. Az „történelmi változások szelei” sosem önmaguktól kezdenek el fújni. Ahogyan az ókori nemzeteknek, birodalmaknak meg voltak a maguk aktívan működő szellemi fejedelmei, ugyan úgy meg vannak a maiaknak is. Tudni kell, hogy a nemzetek és birodalmak szellemi fejedelmeinek csak az Isten által levetett keretek között van mozgásterük a történelmi eseményeket befolyásolni. Isten hatalmas erejű arkangyalai által közbelép annak érdekében, hogy minden aszerint menjen végbe amint az eleve el lett rendelve, illetve ahogyan az meg lett írva az „*Igazság könyvében*” (Dán. 10:20-21). Ennek az idevonatkozó tartalma Dániel leírása által tudunkra lett adva a következő, fejezetben. Így a Római birodalom esetében tudjuk azt, hogy az egészen a kor végéig fenn fog állni időnként meg-megújítva önmagát, s az utolsó időkben egy rövid történelmi szünet után iszonyatos erőként fog feltámadni az Antikrisztus uralma alatt. (Dán. 11).

Amikor Isten, az általa meghatározott időben elrendel, vagy szabad kezű ad egy adott történelmi helyzet kialakulásához, akkor először a szellemvilágban, majd annak hatására az anyagi világban is beindulnak a célirányos folyamatok és fújni kezdenek a történelmi változások szelei. Ilyenkor aztán feltűnnek azok a királyok, vezetők, politikusok, tehetséges egyéniségek, akik a fizikai síkon segítik elő, vagy teszik meg a szükséges lépéseket. Ennek két kiemelt bibliai példája Nebukadnezár (Dn. 4:25-34) és Círusz (Ézs. 44:28; 45:1-3). Krisztus rámutatott arra, hogy az Írásokat ismerő embernek illene az „idők jeleiből” felismerni a prófécia által előre jelzett állapotokat (Mt. 17:1-3). Márpedig a jelen idők rendkívül dús azokban a bizonyos jelekben. Tény, hogy Európának nem várt kihívásokkal kell szembe néznie és a megoldások tekintetében nincs összhang az EU tagállamok között. Közép-Európában egyre másra jelennek meg az olyan államfők és politikusok, akik radikálisan ellene mernek menni az utóbbi évtizedekben megszokott, és nyugatabbra máig dívó liberális nézeteknek. Az új szelek a konzervatív, jobboldali, „keresztény” értékekhez való visszatérés irányába fújnak, ami végül Közép-Európa birodalmi felemelkedéséhez vezet. Így mindazon tehetséges és karizmatikus egyéniségek, akik ezen irányvonal mentén különös sikerrel politizálnak ennek az ügynek az érdekében, azok méltók a figyelmünkre. Ebben a rovatban néhány ilyen egyén profilját kívánjuk bemutatni.

Korunk egy rendkívül befolyásos és próféciai szempontból is figyelmet érdemlő politikusa Karl-Theodor zu Guttenberg, aki Németország védelmi minisztere volt 2009 és 2011 között, s aki sikeresen modernizálta és messze ütőképesebbé tette a német haderőt. A fiatal (1971-ben született), jóképű és szokatlanul nagy népszerűségnek örvendő politikusról sokan már akkor azt tartották, hogy ő lesz a következő kancellár. 2011-ben azonban kénytelen volt lemondani a miniszteri posztjáról egy plágium botrány miatt. Ezt

követően Amerikába költözött, ahol a nívós washingtoni Stratégiai és Nemzetközi Tanulmányok Központjának (CSIS) vezető tanácsadója lett. Népszerűsége azonban nem tört meg és továbbra is egy befolyásos „*think tank*”-ként és korunk egy jelentős „influenszereként” van számon tartva. Kettős, német és osztrák állampolgár. Nem mellékesen, Karl-Theodor zu Guttenber, vagy teljes nevén *Karl Theodor Maria Nikolaus Johann Jacob Philipp Franz Joseph Sylvester Freiherr von und zu Guttenberg*, becenevén „*a Rocking Baron*” [a Rockot nyomó Báró] egy vérbeli arisztokrata és egy igazi fenegyerek. Guttenberg 1158-ig vezeti vissza a családfáját. Felmenői 1700-ban megkapták a Szent Német-római Birodalom bárói címét. Egy felmenője a Habsburg-Lotharingiai dinasztiából származó II. Lipót (1747-1792) német-római császár, Lotaringiai Ferenc István császár és Habsburg Mária Terézia királynő kilencedik gyermeke, aki viselte még a Magyarország és Bohémia királya, valamint az Ausztria főhercege címeket is, és aki tagja volt az Aranygyapjas Rendnek. Guttenberg felesége, az igazán elbűvölő Stephanie Gräfin von Bismarck-Schönhausen pedig a modern német állam megalapítójának, a „Vaskancellár” Otto von Bismarcknak az ükunokája.

Guttenberg az erősen katolikus Bajorországból származik, ahol aktív és fontos tagja volt a konzervatív Bajor Keresztényszociális Uniónak (CSU). Egy 2011-ben megjelent COG által kiadott cikkben ezt írták róla: „*Karl-Theodor zu Guttenberg vezetése alatt a Bundeswehr pontosan abba az irányba fejlődött, amit a II. Világháború után a brit és amerikai vezetőség kemény küzdelemmel meg kívánt akadályozni: egy professzionális hadsereg, ami a német elit akaratának van alávetve.*” Nem a NATO, illetve az angolszász politikai vezetés akaratának, hanem annak a teljesen független és német érdekeket szemben tartó kialakuló új német elit akaratának, amit Guttenberg is reprezentál. A politikai tisztviseletről való kihátrálására csaknem mindenki úgy tekint, hogy az egy kalkulált stratégiai lépés volt részéről, s mint ilyen, ideiglenes. A német médiában gyakran utalnak rá úgy, mint a „tartalék kancellár”, értsd: A Merkel éra végéhez közeledve és érdemleges kandidátusok hiányában jó az, ha van egy ilyen kaliberű politikus a tarsolyban. A német nemzeti karakter szerves részét képezi a mindenkori német vezetés hűség

kiszolgálása, de ha megelégednek valamit, akkor villámgyors és drasztikus a váltás, a változás. Márpedig a német nép kezdi megelégedni Merkel irány nélküli, hosszútávon romboló politikáját és Európa jövőjét a guttenbergi vízió határozza meg. Guttenberg egy Sebastian Kurzéhoz hasonló politikai álláspontot képvisel és támogatója az osztrák államfőnek. Egy önálló, erős és a globális szinten a saját érdeke szerinti szerepet vállaló Európában hisz. Elkötelezett támogatója Izraelnek, társalapítója az **Izrael Barátai Kezdeményezés**-nek. A szervezet honlapján az olvasható, hogy az alapítók rendkívüli aggodalmukat fejezik ki a radikális iszlám erőszakos terjeszkedése, valamint egy nukleáris Irán miatt, mert mindkettő veszélyt jelent az egész világra nézve. Guttenberg még politikusként is számos alkalommal szólította fel Európát arra, hogy vessen véget a radikális iszlám terjedésének és gyökereiben fojtsa el Irán ambícióit.

A 2017-es német kampány idején egy bajorországi beszédében arra figyelmeztette a hallgatóit, hogy ha *„nem emlékeznek arra, hogy honnan jöttünk, mit jelent a mi történelmünk,”* akkor majd más kultúrák fognak benyomulni és meghatározni azt. Mint mondta, emlékezni kell a történelemre, *„annak sötét és ragyogó oldalaira egyaránt”* és ***„bocsánatot nem kérő módon kell kiállnunk a saját kultúránk mellett”***. Vajon a német történelem mely időszakára gondolt? Netán a hitleri III. Birodaloméra? Ez teljes képtelenség. Guttenberg a „keresztény” Német-római Birodalom egykori nagyságára utalt.

Az osztrák *Kurier* napilapnak adott interjúban ezt mondta: *„Szeretnék több más olyan európai kormányfőt látni, akik közelebbről is megvizsgálják azt, ahogyan a dolgokat jelenleg kezelik Ausztriában.”* Véleménye szerint, Ausztria jó irányt vett fel Sebastian Kurz vezetése alatt. Hasonlóan nyilatkozott egy alsó-ausztriai hetilap a NÖN számára is: *„Szeretnék több olyan politikust látni, aki követi az ő [Kurz] példáját.”*

Ez a két mérsékelt nacionalista, saját hazáik érdekeit képviselő, Izrael barát német politikus elfogadhatóvá, mi több, kívánatosá teszi a világ számára Németország [Asszír] felemelkedését! Hogy Guttenberg részéről megtörténik-e majd az a bizonyos *„come back”*? Minden bizonnyal igen. Hogy ő lenne-e az eljövendő Antikrisztus. Nos, ez már nem annyira valószínű. Ami biztos, az az, hogy az oda vezető út lefektetésében nagyon fontos szerepe van a mi Bárónknak s továbbra is figyelemmel kísérjük a munkásságát.

Isten Egyházának Gyülekezetei

Church of God – Próféciai figyelő

Copyright © 2019, Póli Pál, Isten Egyházának Gyülekezetei

Minden jog fenntartva. Ez a kiadvány szabadon másolható és terjeszthető, amennyiben a teljes szövegmódosítások vagy törlések nélkül kerül másolásra illetve terjesztésre. A kiadó nevét, címét és a kiadási jogot fel kell tüntetni. Ár nem számítható fel érte.

<http://www.churchofgod.hu>
